

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 21 de gener de 2005 • Núm. 468 • Any X • 0.75 Euros

ECOLOGIA: Pere Bausà acaba amb l'anàlisi de la declaració de Parc Natural de la Tinença

Parc eòlic

Uns estius més fresquets amb els 128 aerogeneradors

La carxofa amb denominació es posa de gala per la seua festa

La Banda de Música actuarà al febrer a l'Auditori de Castelló

468

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La nostra població pot acabar acollint tot i estar-hi en contra desenes de torres eòliques marines

EL TEMA

L'empresa Capital Energy comença a fer els estudis i du intenció de crear un parc eòlic marí front a Benicarló

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

CARXOFA

Arranca la 12a edició de la Festa de la Carxofa amb denominació. Un any més es van beneir els animals per Sant Antoni

MALS RESULTATS

El futbol base juvenil empata a Benicàssim i el Benicarló futbol sala s'imposa a casa al Azkar de Lugo per 7 a 4

Central eòlica

Dos premises hem de tindre en compte, per entendre per on va aquesta història: una, el procés administratiu amb el projecte i el seu EIA i dues, la miopia de l'administració que sempre legisla (quan legisla), a remolc de la iniciativa privada.

Partint de l'eufemisme que representa dir-li Pac Eòlic a una Central eòlica, la iniciativa privada vol tirar endavant una central energètica de grans dimensions, la més gran d'Europa d'aquest tipus. El procés administratiu del "parc" que se vol ficar a les nostres terres, després que diversos col·lectius i ajuntaments es posicionaren en contra, continua endavant, seguint els tràmits que la llei li estableix.

Inicialment, i després d'haver fet les primeres consultes, és ara quan realment es redactarà el projecte i realitzarà l'estudi d'impacte ambiental (EIA). Després, hi haurà una exposició pública i, finalment resol-

tes les possibles al·legacions, sabrem si tindrem, o no, aquest central eòlica.

Per altra banda, com ja sol ser habitual es torna a demostrar que la iniciativa privada sempre va per davant de la administració pública, i se l'ha tornat a agafar, com vulgarment diríem, amb els pixats al ventre. Perquè no s'ha fet un Pla eòlic de la plataforma continental valenciana? A les comarques de l'interior ja va passar una cosa semblant i posteriorment és va haver de fer el Pla corresponent a corre-cuita per regular-ho.

Què no n'aprendran mai. Sempre comencen la casa per la teulada. I així ens va. Independentment de la manca de dades reals que ens falten per fer una valoració més exhaustiva, sobresurt una pregunta, acceptarem les energies netes, encara que ens les fiquen a la porta de la nostra casa?

PANISSOLA 1: per a la nostra regidora d'agricultura. Madame Artichaut (senyora carxofa) Maria Teresa Traver, dona a conèixer dilluns el Casal de la Carxofa quan aquest obre dimecres. Visca la bona difusió! Al voltant de les 22h hi havia tal tropell de gent, que a la barra estaven recolzats mirant el sostre. Això és el que pretén la nostra regidora? Carxofa "cutre". La gent del mòdul de cuina no és mereix això.

PANISSOLA 2: per a les lloes de Sant Antoni, que conste, no per als lloers, per a les lloes. Enguany les lloes has sigut descafeïnades, desnatades i amb sacarina. És a dir, lloes de règim. Han sigut molt pobres, de crítica ... ni deu cèntims. Esprem que per al proper any vinguen carregades d'all, pebre i, si cal, un poc de vinagre. Sant Antoni tot ho perdona.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Estudien la rendibilitat del parc eòlic

El projecte de Capital Energy continua endavant, contra l'oposició dels grups del consistori de Benicarló i diversos col·lectius

text REDACCIÓ

L'empresa Capital Energy ha instal·lat enfront de la costa nord de Benicarló una torre-estació mesuradora per a estudiar la incidència i la intensitat dels corrents eòlics en la zona, on l'empresa està estudiant instal·lar un parc eòlic. L'estudi ajudarà a determinar si la quantitat de força eòlica que es registra és suficient per a assegurar la rendibilitat del parc i permetria a l'empresa continuar amb el procés d'implantació de l'estació transformadora d'energia enfront de les costes de Vinaròs i Benicarló. Segons diversos estudis realitzats, per a la recuperació energètica s'han de buscar zones en les quals la velocitat mitja del vent siga superior a 6m/s. El procés d'implantació del parc eòlic, per tant, continua avant, malgrat l'oposició del consistori benicarlando i de tots els col·lectius afectats. La torre s'ha instal·lat en la partida Surrac, gairebé en el límit del terme municipal de Benicarló amb el de Vinaròs, on l'empresa ha considerat que els mesuraments poden llançar els resultats més fiables sobre la rendibilitat del parc eòlic. Un camp de carxofes ha estat el terreny elegit per alçar una torre d'uns 40 metres d'alçada, dotada amb dos anemòmetres i una caixa enregistradora de dades.

Cal recordar que l'ajuntament de Benicarló es va manifestar en contra de la construcció d'un parc eòlic enfront de la costa nord del terme municipal en el mes de setembre, després que el Ministeri de Medi Ambient requerís la seva opinió. Els serveis tècnics del consistori van informar negativament la proposta després de comprovar que no anava acompanyat d'un estudi d'impacte ambiental i per considerar que sense aquest informe, no era possible

manifestar la seva opinió sobre la possible incidència de la instal·lació del parc enfront de les costes benicarlandas. Així mateix, diversos col·lectius benicarlandos han manifestat la seva oposició a la construcció del parc eòlic i són nombroses les pintades que han aparegut en la zona que resultaria afectada, rebutjant-lo.

“ En la resposta del Senat al diputat Juan José Ortiz queda clar l'abast i impacte del projecte ”

EL SENAT DESVETLLA QUE EL PROCÉS SEGUEIX AVANT

El 16 de novembre Juan José Ortiz, senador per Castelló del Partit Popular, va rebre resposta a les preguntes que va fer al Govern Central sobre les característiques tècniques del parc eòlic i la situació en la qual es trobava el procés administratiu. D'aquesta resposta es desprèn que els tràmits per a la construcció del parc eòlic continuen actius ja que la Cambra alta assenyala que "pròxi-

mament, en compliment de l'establert en l'article 14 del mateix, es procedirà a donar trasllat al promotor de les contestacions rebudes i de l'opinió de l'òrgan ambiental respecte dels aspectes a tenir en compte en l'estudi d'impacte ambiental", després d'haver-se realitzat, amb data deu de juny, les consultes establertes en l'article 13 del Reial Decret 1131/1988 de 30 de setembre. En la mateixa resposta emesa pel senat s'assenyalen els tràmits administratius que el promotor deu seguir per a la declaració d'impacte ambiental, que passaran, després d'haver rebut l'empresa la opinió de l'òrgan ambiental, perquè "el promotor efectui l'estudi d'impacte ambiental", l'inici del qual ja va ser sol·licitat per Capital Energy amb data 15 d'abril de 2004. L'estudi haurà de sotmetre's a continuació al tràmit d'exposició pública per part de l'autoritat "substantiva que autoritza el projecte", que en aquest cas és el Ministeri de Medi Ambient. El següent tràmit a seguir per a l'aprovació del projecte de construcció serà, segons la resposta del Senat a Juan José Ortiz, que "en compliment de l'estipulat en l'article 16, l'autoritat substantiva remeta a la Direcció general de Qualitat i Avaluació Ambiental l'expedient complet consistent en el projecte, l'estudi d'im-

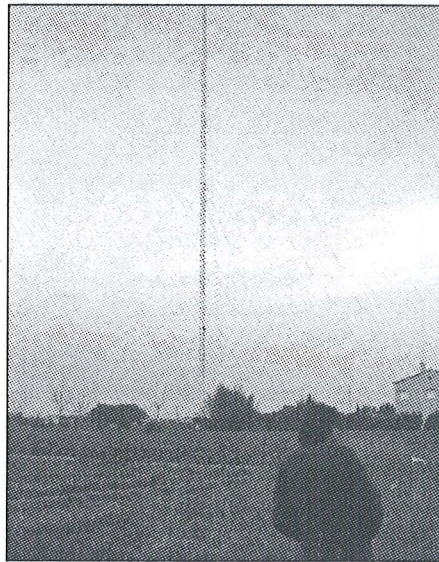
Els ecologistes a favor

ve de la pàgina anterior

pacte ambiental i el resultat de la informació pública". Serà a partir d'aquest moment quan "l'òrgan ambiental podrà formular la declaració d'impacte ambiental". El Senat també recorda en la seva resposta que "en tots els procediments d'avaluació d'impacte ambiental de parcs eòlics offshore, s'exigeix una avaluació del possible impacte mediambiental sobre la fauna i flora marines i especialment sobre la pesca, a més de la dels interessats en l'esmentat tràmit d'informació pública".

POSICIONAMENT DELS COL·LECTIUS ECOLOGISTES

La redacció de l'estudi d'impacte ambiental és, per a diversos col·lectius ecologistes, el primer dels passos que s'ha de seguir per a l'aprovació de la instal·lació d'un parc eòlic enfront de les costes de Benicarló i Vinaròs i fins i tot del possible parc en el Delta de l'Ebre. Greenpeace, en el seu estudi "Vent en popa, necessitat d'un pla eòlic marí a Espanya", redactat al juny del 2.003, destaca que "la zona del Delta de l'Ebre és bona perquè és una depres-

sió que canalitza vents de terra però a més afavoreix altres costaners a Catalunya i el País Valencià" i posa l'accent en la necessitat de redactar un estudi d'impacte ambiental rigorós que acompanye el projecte per a assegurar la supervivència de les nombroses espècies que habiten i es reproduïxen en la zona. En el citat estudi, els ecologistes asseguren que en l'any 2020 "el nostre país podria disposar, si es construeixen tots els parcs que es proposen, de 25.520 MW eòlics offshore

instal·lats, el que suposaria una producció d'electricitat equivalent al 35% de la demanda de l'any 2.003 i un 16% superior a la producció de totes les centrals nuclears espanyoles en el mateix any".

D'altra banda, Ecologistes en Acció s'ha mostrat favorable a la instal·lació d'aquests parcs eòlics, al considerar que el lloc és apropiat per la relativa proximitat a la costa, la no excessiva profunditat del fons marí i l'absència de prades de fanerògames marines, una de les espècies marines que podria arribar a resultar afectada. L'ONG considera que "l'explotació extensiva i intensiva del recurs energètic eòlic i, en particular, el recurs eòlic marí és fonamental per a garantir l'aportació d'electricitat neta i renovable a la xarxa elèctrica i per a ajudar que Espanya pugui complir amb els objectius de reducció d'emissió de gasos d'efecte hivernacle segons els acords internacionals vinculats al Protocol de Kioto i a la substitució progressiva de les energies brutes, contaminants i perilloses, com la producció d'electricitat a partir de combustibles fòssils i radioactius".

Pregunta i resposta del Senat

AUTOR: Ortiz Pérez, Juan José (GP). **Assumpte:** Característiques del parc eòlic la instal·lació del qual està tramitant el Govern i la ubicació del qual està prevista enfront de les costes de Benicarló i Vinaròs (Castelló).

Resposta: Al juny d'aquest any s'ha iniciat el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte de construcció de vuit parcs eòlics offshore enfront de la costa de Castelló, denominats: "Castelló I, Castelló II, Castelló III, Castelló IV, Castelló V, Castelló VI, Castelló VII i Castelló VIII".

Característiques tècniques de la instal·lació: -Vuit parcs eòlics amb 16 aerogeneradores cada parc. Cada aerogenerador tindrà una potència de 3

MW, i cada parc 48 MW. La instal·lació total disposarà de 128 aerogeneradores amb una potència total instal·lada de 384 MW.

Característiques de l'aerogenerador: L'aerogenerador *offshore* està constituït per un rotor aerodinàmic tripala, una caixa multiplicadora i generador elèctric situats a la part alta d'una torre troncocònica d'acer cimentada sobre un pilotí d'acer clavat de 20 m en el fons marí. Altura del suport (torre troncocònica) sobre el nivell del mar 71 m. Altura de l'eix de gir, 80 m sobre el nivell del mar. Diàmetre del rotor 90 m. (longitud de la pala 45 m aproximadament).

Altres instal·lacions: Cablejat i connexió dels aerogeneradors: Tots els aero-

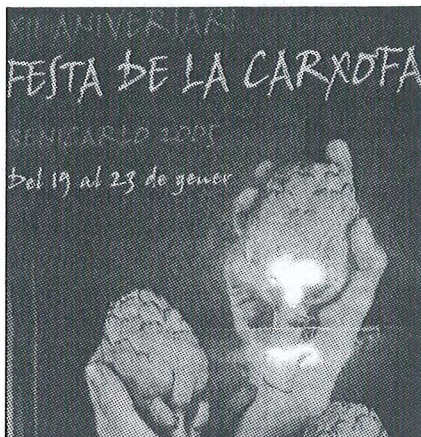
generadores estaran connectats entre si i amb la subestació transformadora mitjançant conductors que aniran enterrats en el fons marí. **Subestació transformadora 220/30 KV:** És de tipus interior blindada, utilitza el gas SF6 com element de cort i aïllament. Se situarà a 5.500 m de la costa, tindrà una superfície de 560 m² i una altura sobre el nivell del mar de 14 m.

Línia elèctrica d'evacuació a 220 KV: Enterrada en el fons marí fins a arribar a la línia de costa. Aèria, de 34,7 Km de longitud, fins a arribar a la SET Albocaser. El Ministeri de Medi ambient desconeix l'import de la inversió.

XII Festa de la Carxofa

text NATÀLIA SANZ

Amb l'objectiu d'apropar les degustacions gastronòmiques de la carxofa, el dimecres a la tarda s'inaugurava el Casal de la Carxofa, instal·lat en els baixos de la Càmera Agrària. Al llarg de dos dies, els alumnes del cicle d'Hostaleria de l'IES Joan Coromines de Benicarló han cuinat 10 plats diferents que tenien com ingredient principal la Carxofa de Benicarló. Sota el lema "Vine a sopar amb nosaltres", el consell regulador de la denominació d'origen s'ha fet resó de les queixes de nombrosos benicarlandos, que es queden sense poder degustar els plats que preparen els restaurants de la ciutat durant la multitudinària degustació gastronòmica que tindrà lloc el diumenge. La inauguració va ser el punt de partida de la Festa de la Carxofa 2.005, que viurà el primer dels seus actes principals el divendres a la nit amb la celebració del Sopar de Gal·la. En el transcurs de la vetllada, es farà lliurament dels guardons a la fotògrafa benicarlanda Silvia Petite, guanyadora del concurs del cartell anunciador. D'altra banda, es presentarà el llibre que recull les

receptes dels plats que es van cuinar amb motiu de la Demostració Gastronòmica de l'any passat. L'acte central del sopar serà el lliurament del guardó Carxofa d'Or 2.005, que aquest any ha recaigut en la doctora Montserrat Folch, per la seva labor de promoció del producte estrella del camp benicarlando. Folch és l'autora de la famosa dieta de la carxofa que han seguit moltes famoses. Llicenciada en medicina i cirurgia, ha dirigit els seus treballs a buscar la combinació i preparació d'aliments amb els quals aconseguir aprimar sense renunciar a la bona taula, i a gaudir dels menjars sans i apetitoses sense arriscar la salut. El seu currí-

culum professional està farcit de reconeixements i el seu treball li ha dut, en l'actualitat, a ser membre agregat de l'Institut Universitari Deixeu, directora de la unitat de nutrició i dietètica de l'Institut Vila Rovira de Barcelona i membre associat del prestigiós centre mèdic Technon. A més, col·labora habitualment amb diversos mitjans de comunicació. En TV3, és assessora nutricional del programa "Cuina per a solters" i en RAC1 participa de forma habitual en el programa "via Lliure". El dissabte els actes de la Festa de la Carxofa els centrarà l'III Open de Vela "Terra i Mar", en el qual els regatistes, a més de disputar el trofeu, cuinaran un plat que ha d'incloure la carxofa. A la nit, en la plaça Constitució, tindrà lloc una torrà popular de més de mil quilos de carxofes. El diumenge al matí, els restauradores tindran l'oportunitat de demostrar les seves habilitats per a cuinar la carxofa en la XII Demostració Gastronòmica que ocuparà diversos carrers del centre de Benicarló. Una mascletà tancarà els actes del cap de setmana i donarà pas a les desenes jornades gastronòmiques que se celebraran en diversos restaurants benicarlandos.

Els animals van ser beneïts

Amb la benedicció dels animals i la segona cavalcada en honor a San Antonio, es tancava el dilluns el cicle festiu dedicat a Sant Antoni a Benicarló. Al matí, nombrosos benicarlandos es donaven cita en la Plaça de Sant Bartomeu acompanyats de les seves mascotes per a rebre la benedicció que va repartir Mossèn Tomás Mor. Lluint les seues millors gal·les, els animals van esperar pacients que el hisop els fes arribar la benedicció del sant, vàlida per a tot l'any. A continuació, es van repartir els pre-

mis dels concursos de lloes i dibuixos al·legòrics de la festa del sant que la confraria organitza en els col·legis de la ciutat. Arribava llavors un dels moments més esperats: el sorteig del cavall, la cistella i el porquet. I per a completar el ritual de la festa, el repartiment de 'coquetes', a raó d'una per animal i altra per a l'amo. A la tarda, els carros de la cavalcada de Sant Antoni tornaven a recórrer els carrers de Benicarló, amb el loero recitant lloes, les majorales de la festa repartint 'coquetes' i els músics

interpretant la benicarlanda, o no?, cançó de Sant Antoni.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 467

text EL LECTOR

Aquesta setmana vull parlar dels seus col·laboradors. Per curiositat vaig llegir la tireta que apareix a la zona inferior de les pàgines centrals, especialment en el seu apartat de col·laboradors. Jo no sé si és que no ho actualitzen perquè són dropos o són dropos perquè no ho actualitzen. Si vol que li diga la veritat, si bé és cert que la meua memòria no és massa de fiar, ara mateix no recordo qui és Josep Barberà, com tampoc no em ve al pensament alguna col·laboració de Vicent Borràs. El Mussol gairebé està a punt de perdre l'estatus de col·laborador pel distanciament temporal dels seus escrits. La darrera vegada que va escriure Ramon París ja fa tant de temps que no recordo quan va ser, però sí que me'n recordo del text perquè em va agradar molt. Em dona la sensació que Olga Lluch també ha deixat de col·laborar, i és una llàstima, perquè els seus escrits estaven ben elaborats, ben escrits i molt documentats. Ara ja fa massa temps que allò que ella feia no ho fa ningú, i de música anem una mica coixets. Seguint amb la música, me n'he adonat que la secció de "La meua banda sonora" ja fa massa dies que no surt, així que ara ni música clàssica ni pop ni concerts de la banda. Només de quan en quan es despenja aquell personatge que ens conta els concerts que s'empassa al bar el Bosc entre cubata i gintònic. Josep Taus també fa massa temps que no escriu, i jo espero la seua tornada amb un cert deler, perquè ja fa dies que em vull canviar l'aparell-ordinador i m'aniria molt bé que algú m'assessorés una mica, des que és la memòria ROM a què és un "cordless", perquè estic segur que me la pegaran. Tampoc no sé qui és Juan Carlos Costa, ni em consta que haja escrit mai res,

potser haja fet alguna vegada alguna foto, però com que tenen la gràcia de no posar mai l'autor al peu de foto, tampoc no ho sé. Total, que algú hauria de fer un pensament bé llevant col·laboradors de la nòmina o bé fent-los pensar una mica més, que tampoc no s'escaldaran de fer encara que siga una col·laboració al mes. Per cert, que veig que ha caigut definitivament de la llista l'antic col·laborador i actual cap d'esports del Levante, l'amic Gozalbo. També és una llàstima, perquè aquesta gent que van progressant en el seu ofici de periodistes ens podrien donar una visió una mica més ampla d'aquest món de la premsa. Ho deixaré perquè si començo a dir noms, la llista no s'acabaria mai i la cosa donaria per a més de deu setmanes. Si tinc ganes, un altre dia ho reprendré, senyora Garcia.

El tema de la setmana és poc original a l'hora que molt interessant, perquè ens conta la festa des d'un punt de vista una mica diferent. Quan els altres mitjans vinga les fotos de les coques, i vinga les coques i que si es tiraran nosequant coques i que si l'alcalde ha fet o no ha fet coques i tirali a les coques i al dimoni que es cremarà, vostés han anat al centre de la festa: els animals i el personatge del loero. Bé està sentir de primera mà el procés de gestació de les loes i la feina que fa aquest glossador local. També m'ha resultat molt interessant tot allò que es diu dels cavalls i del mateix sant, així com l'ordre en què desfilen els carros i la seua lògica. Per a tancar el tema, estic totalment d'acord amb l'editorial i això que diu de la foguera. Jo vaig anar a vore-ho i vaig constatar una preocupant fallerització en l'estil de prendre foc a la foguera. Realment cal tanta traca, tant de coet, tanta llumeta i tant de romanç? A la marxa que portem d'ací a uns quants anys la foguera serà una falla i el dimoni un ninot de

cartró que la coronarà.

Les loes de *La Veu* són molt bones i de molta qualitat. Encara que han perdut la mala llet que tenien fa uns quants anys, han guanyat en elegància i ateisme. Cap de les que vaig sentir a la cavalcada les supera.

Esperava amb impaciència l'article de Pere Bausà, perquè volia descobrir les crítiques dels socialistes a la declaració de parc natural de la Tinença. Bé, m'hauré d'esperar una setmana més. No passa res. Així me n'he assabentat del procés patit per la serra d'Irta. M'impresiona la sensibilitat del Pp amb tot allò que fa referència als parcs naturals. Incompleixen les seues lleis, no convoquen la junta rectora, pretenen entaxonar un camp de golf i una urbanització dins el parc. Doctrina Fabra: un camp de golf és una zona verda.

Els socialetes volen fer campanya a favor de la constitució europea. Fantàstic.

Molt bé el Samaruc.

Mantinc allò que vaig dir la setmana passada: el pelegrí hauria de fer un índex onomàstic dels personatges que s'ha trobat al llarg i ample del seu itinerari, amb els seus trets més característics. Podria ser molt divertit.

La graderia inquieta s'ha de mullar. Jo vull saber i per això li pregunto.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

L'escrit de la pàgina set que demana millores per a la cavalcada dels Reis es troba a la secció de "Llibres". L'única relació que hi veig és que tot allò que es demana és de llibre. També s'hagués pogut posar a una secció anomenada "de calaix".

Una precisió. El Prebenjamí del Benihort no va guanyar l'Alcalà, sinó l'Orpesa A.

Un debut narratiu prometedor

text CARLES LLUCH

Joan-Bta. Campos, Contes d'estiu, Benicarló, Onada Edicions, 2004 ("Narratives", 1). Premi de Narrativa Alambor 2002.

Joan-Bta Campos Cruañes (El Grau de Castelló, 1961) ha centrat fins al moment la seua obra literària en la poesia, gènere en què ha publicat llibres importants (Pavelló d'Orient i Ciutat Remor, els darrers). Amb Contes d'estiu, que va guanyar la primera edició del Premi Alambor en el seu format actual (narrativa breu o recull de contes) ha fet la seua primera immersió en el gènere narratiu. Ja l'any 2000 havia guanyat el XIII Premi Alambor de contes amb "La calda", narració que ha estat inclosa en aquest recull.

El volum aplega, en total, vuit narracions molt diverses més un grup de narracions molt breus, que tanca el conjunt, amb el títol de "Contes mínims de l'Orient de la Xina". En conjunt, són contes que s'inscriuen en una narrativa que podríem anomenar "tradicional", amb el predomini de la tècnica psicològica: presenten poca acció externa, i per contra s'endinsen en els personatges, en les sensacions que les llums, les coses, els fets externs provoquen en ells. Per això també l'ambientació i el paisatge tenen molta importància (és el cas de "La missió" i "La mar", dos contes que també tenen en comú la presència del mar i de la nit).

Temàticament, sembla evidenciar-se una presència, en primer o segon pla, de la mort: dels vuit contes, cinc estan directa o indirectament relacionats amb aquest tema (com ara "La mar" o "La calda",

que semblen relats inspirats en la crònica negra de successos). Campos també mostra predilecció per personatges marginals: exrecluses intentant reinserir-se ("L'estofat"), dos rodamons que s'expliquen les seues misèries del dia a dia ("El temps s'està enrrint"); són els contes més cruament realistes del recull.

El que hi predomina, però, és la varietat, perquè també té espai per a contes a mig camí de la reflexió filosòfica i/o cultural i la narració futurista o onírica, surrealista. Així, "Un grapat de pedres", en què un home és transportat a un misteriós món a meitat camí del futur i del somni on és convidat a reflexionar sobre l'home, la cultura i la vida; el surrealisme també treu el cap a "Un matí esplèndid", en què un accident es debat entre la vida i la mort. Fins i tot fa provatures amb el conte d'humor: és el cas de "La rebel·lió dels codonys", on un llaurador descobreix astorat els riscos de l'experimentació biològica amb els vegetals. Menció a part mereix el conjunt de proses breus, de to clarament poètic, a què hem fet referència adés i que s'ambienten a la Xina oriental. Són com postals impressionistes, bells hai-kús en prosa que fan de la concisió un art.

Hem dit que en els contes més breus predomina el to poètic. Això, sumat al fet que Campos tria les paraules amb cura, i a la presència de l'exotisme ("La missió", "Contes mínims de l'Orient de la Xina"), pot fer relacionar aquest recull amb la seua obra poètica. ¿Ens trobem davant la narrativa d'un poeta, és a dir, d'un llibre que es nota escrit per una sensibilitat poètica? En tot cas, ens trobem davant d'un nou narrador amb qualitats suficients que fan d'aquests Contes d'estiu un debut força prometedor.

Palau de Congressos de Castelló

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

L'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" oferirà per primera vegada una concert a l'auditori de Castelló. La cita serà el proper 6 de febrer les 12h en la sala principal d'aquest espai cultural, inaugurat fa uns mesos i que acull, des de llavors, les millors formacions en l'àmbit de la música en totes les seues manifestacions. El programa que interpretaran els més de

80 músics de la Banda "Ciutat de Benicarló" serà molt divers, tant en els estils com en els continguts, alternant obres, en la majoria, d'autors valencians (Amando Blanquer, Perfecto Artola, José Salvador González o Pablo Anglés) juntament amb la segona sinfonia del compositor nord-americà Robert W Smith, de molt recent creació.

Aquesta audició serà, a més a més, gravada en directe per a l'edició posterior de 2 CDs que seran

distribuïts per dues discogràfiques interessades en l'esdeveniment i, que posteriorment seran distribuïts en diferents àmbits de l territori estatal i europeu.

Serà doncs, una magnífica oportunitat de gaudir d'una jornada musical completa en un marc molt apropiat per aquest tipus d'esdeveniments culturals i, on l'agrupació, constatarà, sens dubte, el magnífic nivell que atesora actualment.

El negoci de la por

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Què pensaríeu si us volgueren ficar a la garjola per demanar les coses en la vostra llengua? Suposo que diríeu que estic boig. Doncs llegiu el que ve a continuació.

Farà uns mesos, recordareu, un jutge de l'"Audiencia Nacional", va inculpar un xaval de 14 anys de delictes tan curiosos com "Ultraje a la bandera" i "Exaltación del terrorismo" per demanar que uns supermercats etiquetar els seus productes en la llengua en què ara us escric. El delicte, enviar un correu electrònic a tres cadenes de supermercats amb un "ultimatum", dient que "els bombardejarà" amb un mail si no aplicaven la llei que els obligava a etiquetar els productes en català.

Quan ho vaig escoltar la primera vegada pensava que algú s'havia begut l'enteniment, però que la cosa no passaria d'ací. Pel que sembla, la cosa no ha estat així.

Diumenge passat, escoltant Catalunya Ràdio, abans del partit del Barça, la meua sorpresa i estupefacció van ser majúscules quan el xaval en qüestió, convidat a la llotja presidencial i entrevistat pel mitjà en qüestió, explicava que la cosa no havia acabat, sinó tot el contrari, continuava, i els "delictes" dels quals se l'acusava eren fermes.

Pel sol fet d'aparèixer les paraules "ultimatum" i "bombardejar" en un correu electrònic li van enviar el setè de cavalleria. Una vintena de policies, antiterroristes, vinguts expressament de Madrid, per atrapar "el gran terrorista" de l'exèrcit del Fènix (de la novel·la juvenil "Harry Potter"), assaltaren la casa d'a-

quest xaval. L'únic perillós que hi van trobar a la casa era l'ordinador i ... se'l van emportar. Això sí, uns mesos després li'l van tornar ... a peces.

Sense trellat, és possible que això estiga passant en ple segle XXI? I és possible que això estiga passant en un estat que es titlla de democràtic? Quina mena de (xeno)fòbia tenen alguns, contra aquells que simplement demanen els seus drets, lingüístics, tan perillosos! Novament la llibertat, en aquest cas, d'expressió, ha quedat emmordassada per la por dels poderosos.

Però el més gros és que algú amb dos dits de front, tirés endavant aquesta estupidesa de denúncia. Doncs sembla que sí, que n'hi ha alguns així. Un jutge i un fiscal així ho veuen. De surrealista, esperpèntica i irracional podríem catalogar la història,

Però no ens enganyem, ni és la primera, ni serà l'última vegada que passe, la por és un gran negoci. El negoci del poder. Dels poders fàctics, o dels propis governs, que ja els va bé tindre'ns com un ramat de bestioles esglaiades. L'excusa perfecta per a restringir les nostres llibertats i tindre'ns controlats. Alguna cosa no està rutilant en aquest món, i les paraules que fa anys va dir el ja malaurat Ovidi Montllor ho expressen ben clarament: "Hi ha gent a qui no agrada que es parle, s'escriga o es pense en català. És la mateixa a qui no agrada que és parle, s'escriga o es pense". Es veu que cal tornar a recordar-lo.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

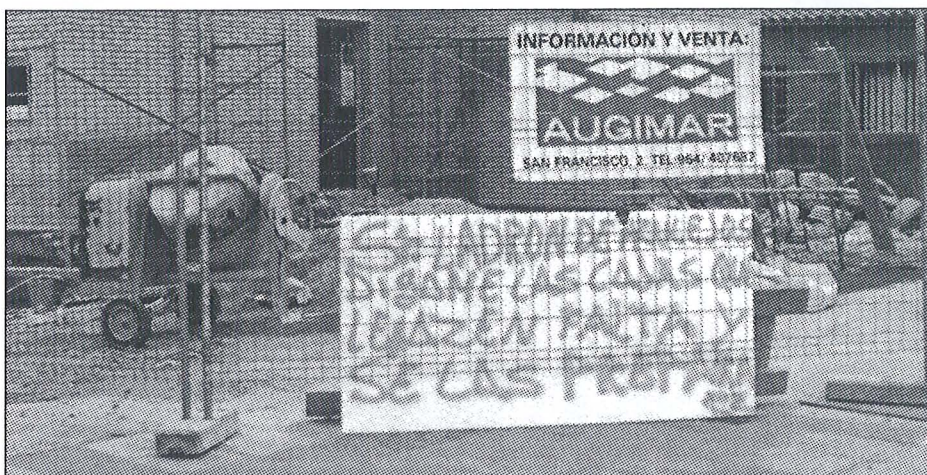
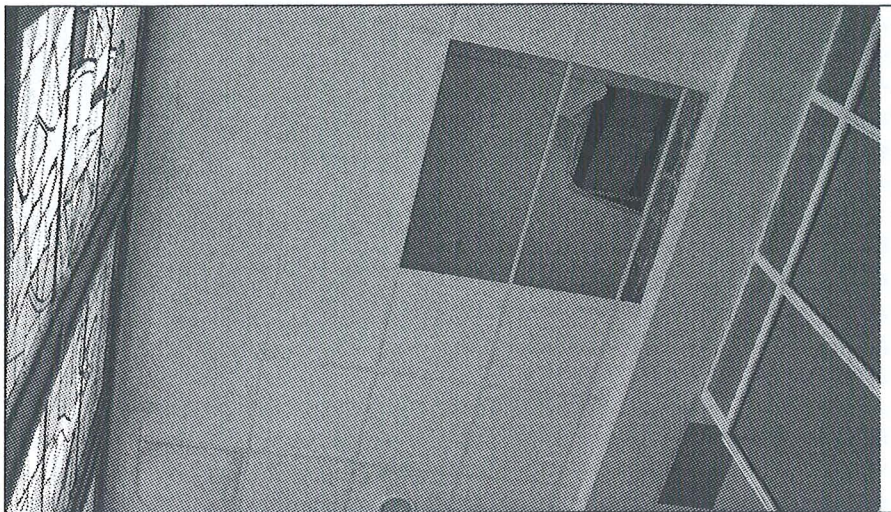
Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
BAUSÀ, VICENT B
NATALIA SANZ
LLUCH, RAMON
JOSEP V. TAUS,
COSTA, G. SE
Fotografies/ NATA

Fotos denúncia

Mira que tenen poca vergonya el nostres regidors. Ni vergonya, ni cultura, ni amor propi (al menys de cara al poble). A l'entrar a l'auditori, sobre els nostres caps, poden veure com està el sostre. Fa nou mesos va caure el sostre del servei d'un centre públic. A les 24 hores estava arreglat.

Ara ho recordem! Quina casualitat! Va ser el dia 10 de març. Faltaven 4 dies per a les eleccions. Als nostres polítics l'única cosa que els preocupa és sortir a la foto, als diaris.

Fins a la f... deu estar el constructor d'aquests habitatges en l'avinguda Papa Luna. Allí, a mà de pasejants i maleants, el pobre home s'ha vist obligat a deixar-li 'un recadet' al poca vergonya que li saqueja els taulells. I a més, ha tingut el valor de fer-lo públic.

Els caminants de la ruta del colesterol es pregunten si el 'lladre' tindrà el mateix coratge i li deixarà anotada la quantitat de taulells que necessita per a acabar-se el piset.

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies, comunicats i opinions abans de dimecres a:

laveudebenicarlo@eresmas.com

JOSEP BARBERÀ, PERE
ORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
GARRA i EL SAMARUC
LIA SANZ i JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Tinença de Benifassa, Parc Natural controvertit (i 3)

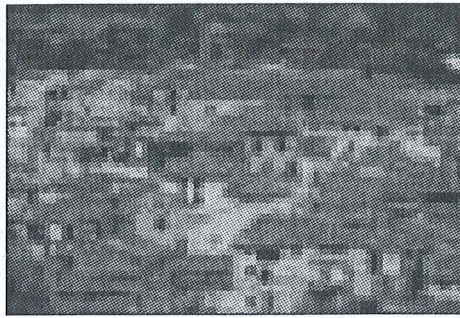
Al primer article d'aquesta sèrie, explicàvem la història de la zona, els seus valors ambientals, i els aspectes legals fonamentals sobre parcs naturals. La Serra d'Irta, l'altre parc natural del Maestrat, fou l'element central del segon article; és un precedent proper i s'ha utilitzat com argument positiu o negatiu en la controvèrsia. El darrer article versarà sobre la Tinença, la seva protecció i la polèmica en sí.

L'any 1966 es creà la Reserva Nacional de Caça dels Ports de Besseit per a protegir la població de cabra salvatge; comprenia terrenys del nord del País Valencià, del sud de Catalunya i de l'Aragó. Les competències sobre la caça foren transferides a les autonomies l'any 1984. La reserva fou dividida en tres parts, transferides als poders autonòmics segons la pertinença territorial. Sovint, la Generalitat ha atorgat permisos puntuals per a caçar exemplars de cabra salvatge que són subhastats i els diners són rebuts pels ajuntaments de la zona.

L'any 1987, les Corts Valencianes aprovaren instar el govern la declaració de la Tinença com primer parc natural, unes 40.000 hectàrees (Ha) de la Pobla de Benifassà, Vallibona, Rossell, Morella, Herbés, Herbesset, Castell de Cabres, Boixar, Fredes, Bellestar, Bel i Coratxà. L'oposició dels ajuntaments i habitants de la zona obligà el govern valencià a desistir. Es declararen 10 parcs naturals fins la lleis d'espais naturals protegits (1994), la majoria ubicats prop del litoral, la zona més en perill del país. Eren zones humides com l'Albufera, serres litorals com el Montgó i altres les Illes Columbretes. Actualment n'hi ha 15, la Calderona i la Serra d'Irta són els darrers.

La Directiva 79/409/CEE, per a la protecció de les aus silvestres (1979), exigia la classificació de les àrees importants dels estats membres com a zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA). La Tinença fou declarada ZEPA. La Directiva 92/43/CEE sobre la conservació dels hàbitats naturals fou transposada a la normativa estatal amb el Real Decret 1997/1995. En compliment d'aquesta norma la Generalitat Valenciana proposà, l'any 2000, una llista de 94 Llocs d'Interès Comunitaris (LIC) - 26,1% del País Valencià- representatius dels ecosistemes marcats per la Directiva d'Habitats, i que s'inclouran en la Xarxa Natura 2000 de la Unió Europea. La zona denominada Tinença de Benifassà, Turmell i Vallivana estava a la llista. L'aprovació dels LICs per la Comissió Europea, prevista per a 2005, obligarà a la Generalitat a declarar-los Zones Especials de Conservació en menys de sis anys, parcs naturals a la legislació valenciana. Actualment, la Tinença està inclosa en una ZEPA, un LIC i en una Reserva Nacional de Caça.

L'Orde de 9 de novembre de 2004 de la Generalitat Valenciana inicià el procés de redacció del Pla d'Ordenació de Recursos Naturals (PORN) del futur parc

natural de la Tinença de Benifassà. Tindrà una l'extensió de 25.814 ha, compren la totalitat dels termes municipals de la Pobla de Benifassà i Vallibona, com també part de Castell de Cabres i Rossell. L'àmbit del PORN coincideix amb una part significativa del LIC Tinença, Turmell i Vallivana.

La Mancomunitat dels Ports, gran part dels propietaris l'agrupació comarcal del PSPV s'oposen a la declaració

de parc natural. Denuncien que la declaració limitarà els usos del territori per part del veïnat, reduirà les competències municipals i no suposarà cap avantatge per a la zona. S'assenyala que la Generalitat utilitza la declaració de parcs naturals de forma propagandística i que les grans inversions per a la zona arriben amb comptagotes. Exigeixen que les inversions en infraestructures per a la zona no s'empren com a xantatge a favor del parc natural. Critiquen que no s'ha consultat els municipis afectats durant l'elaboració de l'ordre. S'ha assenyalat que "si disposen d'espais naturals valuosos, ha sigut per la tasca respectuosa i de protecció dels seus avantpassats". El secretari comarcal del PSPV ha demanat aclariments sobre els criteris de delimitació del parc, perquè no s'agafa el nord del terme de Xert i "algú podria fer un camp de golf amb urbanització". De fet, el darrer Pla General d'Ordenació Urbana de Xert preveu la instal·lació de dos camps de golf al terme, un al Mas de Llança i l'altre al Molinar. El PP ha denunciat la postura "tant diferent" que manté el PSPV a la Tinença respecte a la manifestada amb la declaració de la Serra d'Irta.

Cal assenyalar la manca d'habilitat política per part de la Generalitat per no saber mostrar a les poblacions afectades que la protecció no està renyida amb el desenvolupament. La sostenibilitat mostra que són dues cares de la mateixa moneda. La declaració de parc natural, debatuda prèviament amb els afectats, deuria d'haver anat acompanyada d'un pla de desenvolupament econòmic basat amb activitats com agricultura, ramaderia, silvicultura i turisme sostenibles, i de les inversions necessàries. Les limitacions d'usos i competències van referides a aquells incompatibles amb la protecció. L'experiència demostra que es conserven millor els paratges desconeguts o gestionats per administracions llunyanes "poc sensibles" a les pressions.

El futur parc serà un poc més de la meitat de la zona proposada a finals dels anys vuitanta, ¿per què? La Generalitat ve una mica obligada per la Directiva d'Habitats i "no s'esforça massa" en dotar els nous parcs naturals. Però aquesta figura de protecció pot posar algun fre a les constructores que posaran les urpes sobre les zones de muntanya valencianes quan la costa es satura.

Pere Bausà

L'oferta formativa de l'IES Ramón Cid de Benicarló inclou per al curs 2005-2006 els Cicles Formatius de Grau Superior d'Educació infantil i Animació sociocultural (TASOC). La titulació exigida per accedir a qualsevol d'aquests cicles és Batxillerat o equivalent. Les persones que no tinguen aquesta titulació han de superar les provés d'accés que tenen lloc al mes de juny. El mínim d'edat requerit per fer les proves és fer 20 anys al llarg de 2005. Les persones interessades a preparar la part específica de la prova poden comptar amb el suport ofert per l'IES Ramón Cid de Benicarló. Les classes

Breus

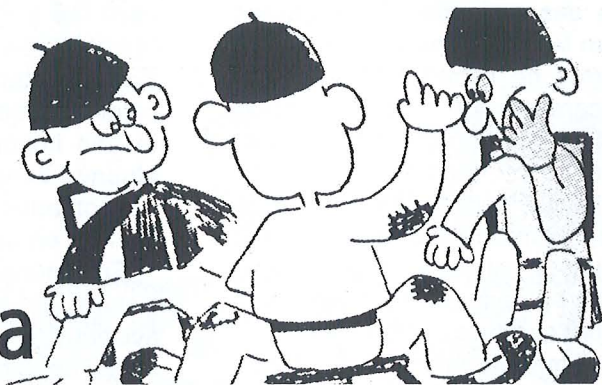
començaran el proper 24 de gener (dilluns) a les 9,00. A més, podran estar informats puntualment (quan es publique per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport) del calendari i tràmits adients per la preinscripció i la matriculació en la prova d'accés i en els cicles. Per més informació poden dirigir-se al 964 471 706.

L'Oficina Municipal de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Benicarló ha llançat la campanya de promoció del valencià "La ciutat en obres". Aquesta campanya consisteix a

difondre el lèxic de la construcció urbana, mitjançant la difusió de cartells i díptics que recullen vocabulari de camps com l'obra pública, el territori o les parts d'una edificació i els seus materials. Els destinataris d'aquesta iniciativa seran els ciutadans en general i, concretament, aquelles empreses dedicades a la construcció i venda de pisos.

Aquesta campanya s'ha portat a terme conjuntament amb els Ajuntaments de: l'Alcúdia, Catarroja, Cullera, Dénia, Gandia, Manises, Massamagrell, Meliana, Picassent, Sueca, Torrent, Vinaròs, Xirivella i la Diputació de València.

La Veu parla clar d'allò que t'importa

Trofeu president de la Generalitat

text C.A.BAIX MAESTRAT

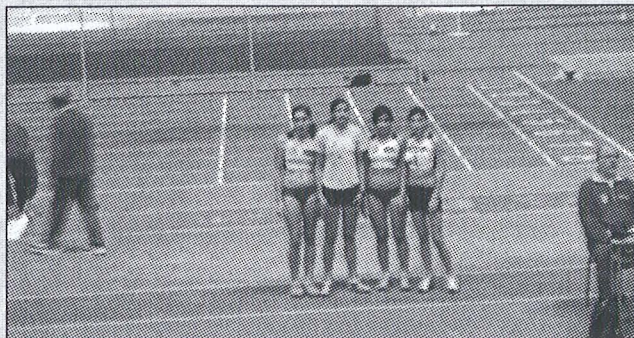
El dissabte 15 de gener va tindre lloc al Velòdrom Lluís Puig de València, la Lliga de Clubs de Pista Coberta, Trofeu President de la Generalitat, amb la participació de l'equip femení del Club d'Atletisme Baix Maestrat. La 5ª posició aconseguida amb un total de 45 punts, mostra l'alt nivell del Baix Maestrat, ja que sols va ser superat pels 4 equips que militen en la Lliga Nacional emcapsalat pel potent equip Playas de Castelló.

Les atletes participants foren: Elisabet Delshorts en 60MLL i 200MLL, Marta Ferreres en 400MLL, Mirian Ilores en el 1500MLL, Pilar Prades en el 800MLL i 3000MLL, Anna Delshorts en 60MT, Anna Prats en Salt de Llargada, Laura Esbrí en Triple Salt i Pes, Cristina Ferrando en Salt d'Alçada, Cristina Monforte en Perxa. L'equip del 4X400 foren Anna Delshorts, Lorena Buj, Pilar Prades i Marta Ferreres. En aquesta competició en van superar Records del Club com Laura Esbrí en Pes amb una marca de

10'26m i Pilar Prades en el 3000MLL amb un temps de 11'13:34.

El dia d'abans es va fer un control a Castelló amb la participació de tres atletes del Baix Maestrat. Va destacar Cristina Monforte aconseguint batre la seua marca personal en riple amb 9'57 i en 60MLL amb un temps de 8''74, Nacho Violat en triple i Adrià Badí en 200MLL.

El 15 es va celebrar també el cross escolar de Castelló amb la participació de l'atleta Iñaki Giner entrant en 1ª posició en la categoria de Cadet.

La Veu, a Betxí

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

En un desplegament de mitjans sense precedents, **La Veu** va enviar dos corresponsals la vespra de sant Antoni al camp del CD Betxí, penúltim classificat de la Lliga Regional Preferent Valenciana Grup Nord. Tal i com deixa constància l'impecable reportatge gràfic que acompanya aquesta detallada crònica, tant les despeses del desplaçament com les entrades no van anar a càrrec de l'empresa, ressentida encara del fort dispendi ocasionat per les paneres nadalenes que no ha regalat a ningú. En absència dels titulars de la secció, la informació que s'ofereix aquesta setmana té una personalitat pròpia, per sort ben distinta del que és habitual.

Camp. Municipal de Betxí. Pèssimes condicions per a la pràctica de l'esport rei. Presumiblement es tracta d'un terreny de joc amb gespa, hom entreveu un cert color verdós en algunes zones del camp; d'altres són de terra estricta. Si la qualitat d'aquesta publicació ho permetera, es podria observar en les instantànies adjuntes en quin veritable patacar va haver de jugar el Benicarló.

Espectadors. Molt pocs. Una cinquantena si es compten alguns jugadors. L'afluència de públic local lleugerament superior a la de públic visitant.

El partit. Xoco va fer un plantejament valent en deixar-se asseguts a la banqueta homes de les condicions de De la Fuente o Caballero. No vam fer un bon partit, és més, es podria dir que el partit va ser dolent i en determinades fases, soporífer. L'empat a un gol fa justícia als mèrits d'ambdós equips. El CDB va xutar una vegada al pal (Raül

Martínez) i els betxinencs una altra, tots dos equips van competir amb més entusiasme que encert per endur-se els tres punts.

Qui més ganes li va posar va ser Javi Flos, tant quan va estar lluitant pel mig del camp com quan va passar a ocupar l'eix de la defensa. El llambrenc migcampista benicarlando va materialitzar el nostre gol en transformar un penal.

El reportatge fotogràfic

Foto número 1. Es pot observar la modèstia de les instal·lacions esportives de Betxí. El terreny de joc és del color del gos quan fuig i presenta uns importants desnivells en algunes zones. Les grades, ben despoblades, fa mesos que no les han emblanquinades.

Foto número 2. No és que el Benicarló tinguera constantment acorralat l'equip local a la seua àrea -en alguna fase del matx així va ser-, però és que el reporter gràfic només tenia interès a captar el possible gol del CDB.

Foto número 3. Ací queda constància gràfica de com els nostres corresponsals van haver de passar per taquilla; tot i que es van guardar les entrades per

paraula "taquilla" són una mostra fefaent de com deuen estar els ànims en la directiva d'un equip que va començar amb certes pretensions i que molt possiblement acabarà baixant de categoria. No, no és que no en sàpiguen de lletra, el que passa és que no estan per solfes.

Foto número 4. Instant precís en què el Benicarló va materialitzar el seu gol. A destacar la perícia del reporter gràfic en captar tan colpidora imatge en el moment oportú. El porter foraster venut per terra i Javi Flos amb el puny enlaire (ja no es porta això) celebrant joiós la seua jugada. Tot una metàfora del futbol. Llàstima que es veja tan malament.

LA NOTA. Més d'una. Dimarts passat va ser operat a Castelló, de la lesió que arrossegava des de principi de temporada al genoll, el gran dels germans Masip. Tant de bo el puguem vore ben aviat imposant la seua serenitat sobre els terrenys de joc. Una altra. Hi ha moviments en la junta directiva.

LA SENTÈNCIA. "Cgheeteló, un desastge. Segundas pagtes siempge mal", un aficionat del Benicarló d'origen alemany que no se'n perd ni un i a qui li vaig preguntar el dia de sant Antoni si havia anat a Betxí.

ELS GOLS, TOTS EL GOLS. La propera setmana em penso que ho tindrè del tot enllestit. Ja només em falta saber un dels dos gols que vam marcar a Sagunt.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. La Peña Valencianista i el Ràcing Club de Benicarló van guanyar els seus respectius partits.

“*Xoco va fer un
platejament
valent en deixar-se
asseguts a la ban-
queta homes com
Caballero*”

si algú se'n volia fer càrrec, no hi ha hagut res a pelar. Preus populars, en especial per a senyores i jubilats; cutre de veritat la pissarra. Les lletres que falten de la

Nou torneig de 3x3

text CLUB BÀSQUET BENICARLÓ

El Pamesa València vol augmentar la seua implantació al País Valencià i és per això que organitzarà diferents campionats de base amb el format de 3x3. A la província de Castelló els dos esdeveniments programats són a Vila-real i a Benicarló. Aquest dimecres 12 es va realitzar la presentació a la sala de premsa de la Fonteta a València.

Es tracta del torneig 3x3 denominat 'Bàsquet al carrer' i neix

amb l'objectiu de promocionar el bàsquet en l'àmbit valencià a través que en la competició popular participen el màxim de xiquets i xiquetes. La competició està dirigida a joves entre els 8 i els 13 anys i s'espera aconseguir una participació total superior als 2.500 xiquets durant tot el circuit. Juanjo Ferreres, president del CB Benicarló, confirma que l'organització d'aquest nou esdeveniment no implica la desaparició del tradicional Torneig 3x3 al Carrer, que cada any se celebra a la plaça de Sant Bartomeu.

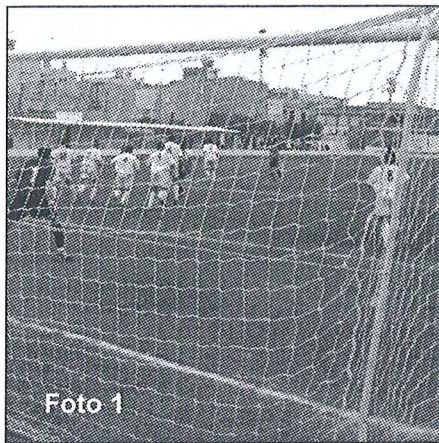

Foto 1

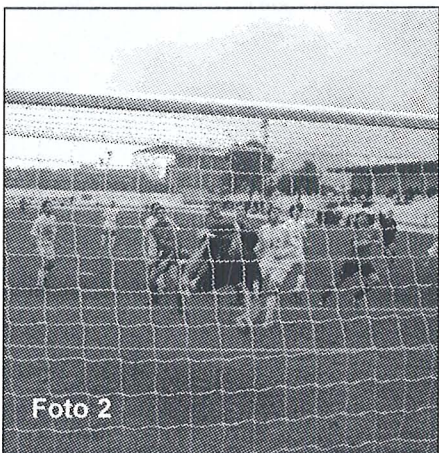

Foto 2

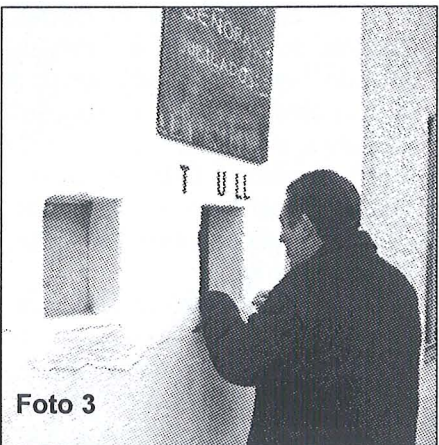

Foto 3

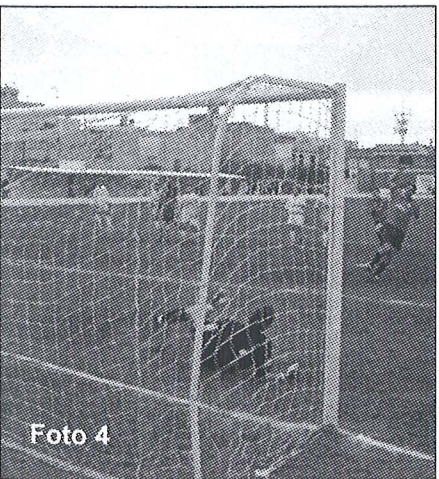

Foto 4

Quart 21- CH Peníscola 19

text CLUB HANDBOL PENÍSCOLA

Vibrant partit el disputat el Dissabte al pavelló de la ciutat valenciana de Quart. Els dos conjunts van lluitar d'allò més be fins l'últim segon, oferint a l'escàs públic, un impressionant espectacle dels que creuen afecció.

La lectura del partit ens diu que la petita diferència en el resultat final, va ser no mes, el factor sort. La sort també va jugar, en certa manera, i en els dos enfrontaments disputats entre els dos conjunts, en aquesta

lliga, s'ha aliat amb el Quart. Amb una defensa 6-0 per part dels locals, una 5-1 a 6-0, amb canvis puntuals del Peníscola, va ser l'eix on és van sustentar els estratègies del contendents per emportar-se el encontre. L'atac no va ser clau en cap moment, l'actuació del porters, la poca efectivitat de cara a porteria mes la gran quantitat de balons perduts, deixa assoles a les defenses per traure profit d'esta situació.

El pròxim dissabte, a Peníscola, és jugarà contra la Universitat de València a les 18.30H, amb possibilitat de traure un bon resultat.

El Camí del Salvador

Etapa 19.-.- Loli, l'hospitalera. Com cal

Grandas de Salime - A Farrapa - Cerrijeira - Malneria - San Xulian - Castro
- Padraira - Penhafuente - Bustelo del Camino - Cabreira - Fonfria -
Paradanova - A Fonsagrada - Padrón

text TONYO FIBLA

Sortim de nit fosc els quatre: l'americana, el basc i nosaltres dos. Ella no ens parla. Ni bon dia. Quina sort! Els basc també té bona cama encara que és de garra curta. Només sortim del poble hi ha dos camins, un que tira recte i l'altre a l'esquerra, no sabem quin agarrar i no hi ha cap fletxa. Els sentit comú em diu que hem de seguir recte. Ho hem encertat.

Anem molt ràpids, si ens para la guàrdia civil de ben segur que ens denuncia per excés de velocitat. Com era d'esperar ens saltem una fletxa i ens perdem. Comencem a despotricar contra qui ha marcat el camí però tota la culpa és nostra. El camí està ben marcat. No cal corre tant. Perdem uns vint minuts preciosos.

L'americana s'ha buscat una nova víctima: el basc. Però ell sembla molt content. Poc a poc veiem com es van apartant de nosaltres (sento que ella li està contant com som de roïns).

Caminem entre la boira i no es veu res.

Comencem a pujar el alto de l'Acebo, sempre dins la boira. Quan som quasi dalt estem ja per sobre dels núvols amb una vista preciosa: una mar de núvols amb alguna illa, una munya que sobresurt.

Entrem a l'estimada Galícia, Galiza, com diuen els durs del BNG. Uns centenars de metres més enllà veiem l'únic bar que trobarem en 30 quilomètriques. Anem cap allà. Tancat. Ens hem quedat sense esmorzar. L'únic que hem pogut aconseguir ha estat un poc d'aigua que ens ha donat l'avi de la casa que no ens pot atendre perquè no sap cap preu. Avui dejuni i abstinència.

No hi ha altre remei que posar la

directa i sense parlar amb ningú, cadascú a la seua marxa i anar cap a A Fonsagrada.

El miracle s'ha produït: l'americana se n'ha anat definitivament amb el basc.

Ja a A Fonsagrada esmorzem i quasi dinem a un bar que té mol bona pinta. Ens fem un entrepà d'eixos que marquen època, com aquells que ens fèiem al bar Hogar ja fa molts anys: un entrepà de calamars. Què bo que està! Amb la fam que portem...

A les 4:30 després d'intentar dormir un poc sota uns porxos que hi ha al costat anem cap a l'alberg, a dos quilòmetres del poble, que està obert. Ens rep una amabilíssima hospitalera voluntària, Loli. Açò si que no ho esperàvem, hospitalers voluntaris per ací. Ens atén la mar de bé.

Loli està acabant de netejar l'alberg, és tota bondat. No sap que fer per nosaltres.

Per la nit organitzem un sopar de família tots junts: una ensalada i una truita de patata i ceba. Ha resultat molt bonic encara que l'americana no ens parla. Només ens diu alguna quan li interessa.

Poc abans de sopar em ve i, després de demanar-me permís per a parlar-me, em diu si li vull curar les

ferides que li han deixat les bambolles dels peus. Gustosament li les curo posant jo, com sempre, els materials, i no és capaç de dir ni gràcies. Després de sopar ella es retira de seguida i estem una estona xarrant a la taula com podem ja que som tres alemanys, el basc, la Loli que és de Múrcia i nosaltres. Dels tres alemanys i l'altra gent ja no en sabem res. Pot ser van per darrere o que ho han deixat. No ho sabem.

Loli, l'hospitalera, en la petita vetllada al voltant de la taula, ens conta els motius que l'han portat a aquest poble. Va fer aquest camí l'any passat amb unes amigues i com li va agradar tant que enguany va decidir venir ací, a aquest bonic alberg parroquial, a rebre pelegrins com nosaltres. Es desviu per nosaltres, no sap què fer nos. Ens parla amb una veu molt suau i a un ritme lent. També hi ha gent normal pel món.

L'alberg és una passada. És parroquial i té tots els detalls. Els penjarobes de les dutxes, així com les saboneres són petxines de ceràmica. Net, gran i acollidor. I de moment sense massificar.

10 d'agost, diumenge

Benicarló FS 7- Azkar de Lugo FS 4

text LA GRADERIA INQUIETA

Fluix, molt fluix el partit, però aconseguim guanyar. Molt fluix el nostre porter, Carlos Oscar, i pessim l'arbitratge dels titulats en la trobada. Però clar, no vaig a tirar-los sempre la culpa als àrbitres. Aquesta vegada em quedaré amb la victòria final, propiciada pel paper que va adoptar Lorente, porter-jugador del Azkar de Lugo. AL descans ens vam anar amb empat, després d'una primera part en la qual els gallecs se'ns van menjar per culpa dels errors de defensa que vam cometre. I dels errors dels

àrbitres, que no van veure o no van voler veure les faltes que ens cometien. En la segona part, els papers dominador-dominat es van alternar entre ambdós equips. Els blaus van sortir a guanyar el partit i aconseguien remuntar el marcador, però els gallecs no es van quedar endarrere. El minut trenta-tres de la segona part passarà als anals com el qual va marcar un abans i un després en el partit: els gallecs es van situar a un gol d'empatar la trobada, fins al moment en el nostre poder. Amb el cor en un puny, les mil set-centes ànimes que presenciavem en directe el partit van con-

tenir la respiració. Un inspiradíssim Minhoca, i Crispi, amb un gol des de mig camp i sense porter, assolien el baló d'oxigen que els blaus necessitaven a hores d'ara de la temporada. Ara estem en una relativament còmoda desena posició, a quatre punts de la promoció i sis de la zona de descens. Aquesta setmana no haurà lliga perquè es juga la Copa, així que esperem que el descans ens siga propici. Ah, per cert, l'afecció segueix guanyant-se jornada a jornada el títol que va merèixer la passada temporada.

Campionat autonòmic JUV-ABS

text C.A.BAIX MAESTRAT

El passat 9/01/05 tres atletes del Baix Maestrat varen participar en el Cross de Dolores d'Alacant, prova puntuable per la Selecció Autonòmica de Cross. En la categoria de Veterans, Agustín Pérez, acabà 1er. , en categoria Senior Fernando Arnau

acabà el 35è i Javier Segura el 72è.

El dissabte 8 de gener va tindre lloc al Velòdrom Lluís Puig, de València, el Campionat Autonòmic Juvenil-Absolut de Proves Combinades de P.C..En categoria juvenil Anna Delshorts acabà 2ª amb 2.265 p. Elisabet Delshorts (Junior) en categoria Absoluta amb 2.386, acabà 9ª. També va

participar del Baix Maestrat , en un control de 60MLL, l'atleta Miguel Gómez aturant el crono en 7"80 , aconseguint marca personal.

El proper dissabte 15 de gener i també al Lluís Puig, El Club d'Atletisme Baix Maestrat té la tradicional cita esportiva de la Lliga Autonòmica de Clubs.

Benicàssim, 0 - Benicarló Juvenil, 0

text GREGORIO SEGARRA

Alineació del Benicarló: Peinado, Óscar Seba, Víctor Esbrí, Víctor González, Foix, Pío (Fibla 71'), Juanjo, Jordi Adell, Marcos, Gumbau i Irigaray.

El Juvenil va acusar l'epidèmia de baixes i no va passar de l'empat en un camp teòricament assequible. Per diversos motius, Jose Terán, Emilio, Santi, Àlex Borrás, Fuentes i Jorge, tots ells habituals titulars, no van poder jugar contra el Benicàssim. Alguns jugadors que es van anar perquè

només són futbolistes si juguen de titular, deuen estar molt contents de veure el que passa. Per a una vegada que tenim un equip que pot pujar a Nacional, sembla que ningú està per la feina. En fi, som així i no anem a canviar. Malgrat tot, els "rojillos" van tenir més i millors ocasions i van lluitar fins al final a la recerca de la victòria i només la dolenta sort en uns casos i les tan habituals com nefastes decisions arbitrals en uns altres, van impedir que pogués portar-se els tres punts.

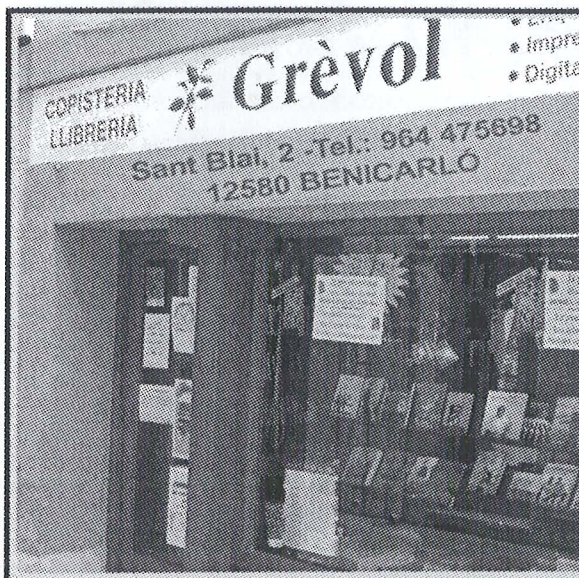
Resultats del C.F. Benihort:

En futbol-11 es visitava el camp del L'Alcora. L'Infantil, en franca recuperació, va deixar escapar dos punts en temps afegit, després d'anar guanyant tot el partit per 0-1. El Cadet, en canvi, segueix fluixejant en els desplaçaments i va perdre 2-0. En Futbol-7, el Benjamí "A" i l'Aleví "A" van golejar àmpliament al Alcossebre a domicili. Manuel Gil García "Maote", ex àrbitre de Vinaròs de 70 anys d'edat s'ha ofert al Delegat d'Àrbitres del Baix Maestrat per a arbitrar, de nou, com àrbitre federat, partits de futbol-base.

Per Xavi Burriel

Lloes amb sacarina

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores